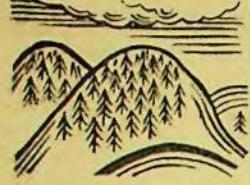

ЛЕМКІВСЬКІ ВІСТІ

РІК III. Ч. 11 (29). ЙОНКЕРС. Н. И. ЛИСТОПАД 1960.

СВОЇМИ ВИСТУПАМИ ХРУЩОВ ПОШКОДИВ СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗОВІ

Після того, як совети випустили першого сателіта навколо землі, всій світ почав дивитися на ССРР, як на державу, що технологічним розвитком стоять на рівні з Америкою, а деякі почали наїйти думати, що Союз Союз перевіг Америку. Хоч пізніше Америка почала в собі виникати в небесні простори сателіта за сателітом, і час вже в тій ділниці більш успіх низ ССРР, то все ж, на Заході даліше задержалася досить великий респект до Союзу Союзу.

Цей респект до ССРР підважив сам Нікіта Хрущов на цюторічних нарадах ОН, які відбуваються під погляди життя досі в Нью Йорку. Прибуваючи на наради, Хрущов думав, що своєю пропагандою він забахманий представниками багатьох західних держав і вони будуть поширяти всі його вислови. Зокрема він думав, що новоповсталі африканські держави, що їх недавно приймали до ОН, будуть у всьому його попирати.

Тимчасом не так склалося, як думав Нікіта. Своєю некультурною поведінкою в часі віголосування своїх довгих пропагандистичних промов, вимахуванням затасненим кулаком, биттям пістолетом об етнічну, вигукуванням, він так разом собі більшість представників ОН, що майже всі виски і пропозиції, які згодував, перепадали і він все програв. Це ще більше розлютило Хрущова, і він почав з люті скажені і так поводиться, як папці він біти по столі. З того в ОН

чинилася така сумота, що предсідник мусів, щоб не допустити до бійки, перервати засідання.

В часі того театру представники 99 держав, що є членами ОН, дивилися на Хрущова, мов на сумашвидого і одні підемкалися, а інші лиши похитували зі здивуванням головами, що представник та є голова такої великої держави, поводиться як пастух за коровами. Світова преса, описуючи ті ширкові пописи Нікіти була однозначна в тому, що Хрущов своїм блазенством дуже підкоряв повагу Союзу серед представників вільного світу, а зокрема серед представників новоповсталих азійських і африканських народів, не сподівались, що тим він вдарить самого себе.

Над цим його висловом виявлялася дискусія, у якій західні держави погодилися дискутувати над справою колоніалізму, але при тому заявляли, що до колоніальних держав треба заархувати також ССРР. Більш московський народ поневолі і держава в колоніальній залежності багато інших народів — балтійців, українців, білорусів, трушин та західних держав і вони будуть поширяти всі його вислови. Зокрема він думав, що новоповсталі африканські держави, що їх недавно приймали до ОН, будуть у всьому його попирати.

На тему колективізації висловлюється селянсько-партійний місчник „Весь Вспудчесна“. Селянська партія було, с та коаліції з т.зв. Робітничою Партиєю Польщі під зміненою назвою.

Стаття селянсько-партійного місчника дає доволі ясну картину стану колективізації в Польщі. Статистичні дані виявлюють, що ідея колективізації провалилася ще в 1956 році, бо з 8.000 колективів господарств, створених після Другої світової війни, залишилися всього 2 тисячі. Від 1956 р., коли в Польщі „появилось свободою“, уряд майже не зробив нічого в ділниці поширення колгоспної сітки, головно тому, що проти колективизації польські селяни зорганізували гострі спротиви.

Та да, найбільшого скандалу дійшло в часі промови філіппівського представника, який назава Союз найбільшою колоніальною державою в світі. Це так розлютило Хрущова, що він вигукав, бив кулаком об стіл, тупотив ногами, — словом поводився як невіхованій простяк.

На тему колективізації висловлюється селянсько-партійний місчник „Весь Вспудчесна“. Селянська партія було, с та коаліції з т.зв. Робітничою Партиєю Польщі під зміненою назвою.

На тему колективізації висловлюється селянсько-партійний місчник „Весь Вспудчесна“. Селянська партія було, с та коаліції з т.зв. Робітничою Партиєю Польщі під зміненою назвою.

Згідно зі статистичними даними в журналі „Весь Вспудчесна“

ВІТК МОРНІК З КОРАБЛІ „БАЛТИКА“

Хоч Хрущов горляс на кожному кроку аж захистується, що в Союз Союз людям живеться як в раю, то сюз громадян заперечують це своїми поступками. Таким наявним запереченням брехні Хрущова була втеча союз моряків з корабля „Балтика“, яким союз диктатор трибу на параді ОН до Нью Йорку. Цим моряком, що відрізняють комуністичного „рою“ і втік на вільно з 29 літній естонець Віктор Яніменц. В разом з журналістами він заявив, що про втечу з-під союзського режиму до Америки він мрія уже три роки і вчинував тільки ноги, щоб свою мрію здійснити. Яніменц розповів, що союзівські окупанті Естонії тракту-

ють естонців, як громадян другої класи, зневажають їх і поводяться з ними, як з худобою.

Втеча цього не була легкою, бо усі члени залоги перебували під час перебування корабля „Балтика“ в іконорекській пристані під суровим наглядом і що останніми дніми едгарди були дозволі виходити на місто групами по 5 осіб, мовляв, щоб вони могли охоронити себе перед „злодіями і гангстерами“ в Нью Йорку, а насправді, щоб один другого шпигував і не дозволяв учти.

Яніменц заявив що, що більшість його земляків хотіла б втести так, як він і вчекав тільки ноги, щоб свою мрію здійснити. Яніменц розповів, що союзівські окупанті Естонії тракту-

ють естонців, як громадян другої класи, зневажають їх і поводяться з ними, як з худобою.

1) Пересиламо наш ширий синівський привіт українському народу на рідні землях, який хоч у важкому поєволовені, розбудовує своє національне життя на всіх відтінках, і тим поступенно, хроно з кроком, підготовляється до ослінення своєї найвищої національної мети — волі і незалежності.

2) Пересиламо ширий привіт обом переслідуванім Церквам з України та вклонимо голови перед тими жертвами, що вони їх постесі від безбожного комунізму.

3) Пересиламо братом привіт всім українцям з Лемківщини, і рідних Карпат, на переселенні, на виселенні, за океаном і в ціому світі проживаючих. Дорогі брати і сестри лемкі, де б ви не жили, куди б ви лиха доля не закинула — памятайте за своїх любі, зелені Карпати і працюйте він в тому напрямку, що всім нам торога, тепер сплондурова Лемківщина, знову була наша.

4) Зокрема пересиламо широрадечний привіт нашим братам і сестрам, що їх польські комуністи вигнали з нашої предвічної землі і виселили на чужі піски Шлеська та болота Поморя. Також пересиламо наш дружині привіт українцям Холмщини й Підляшшя, яким також поляки вигнали з іхніх прадідів осель і виселили на по-іменецькі землі, де вони, разом з лемками, коротають свій вік у новітньому польському ясірі, без права молитися у своїх земних церквах, наївача рідною мовою своїх дітей та жити спільнотним національним життям за Богом і людськими правами.

5) Домагаємося, що польський уряд направив ту криву увагу на Польщу, яку він їм заподів, виселивши їх насильство і безправно з їх рідних осель, повернув назад на давні місця, та привівши їх у правах з рештою польських горожан. Польський уряд гвердить, що він виселив лемків, холмщаків і підляшан за збройну боротьбу Української Повстанської Армії, яка на них теренах боролася за відновлення української держави. Запитуємо: а чи після розбору Польщі у 18-му віку, польський народ не робив погані та притеснені земляків за відновлення польської держави? Робі! А чи тодіши окупанти Польщі, виселивали після здушення повстань, весь польський народ у відплату за боротьбу польських повстанців? Ні. Так яким правом польський уряд покарає збройною відповідальністю все українське населення на тих теренах за її Української Повстанської Армії? Коли для поляків було законно і справедливо боротися за польську державу на польських теренах — тоді також для українців було справедливо й законно боротися за українську державу на українських теренах. А Лемківщина, Холмщина і Підляшша, це відвічі українські, а не польські землі.

6) Заявляємо, що українці Лемківщини, Холмщини й Підляшша і весь український народ, ніколи не погодяться на те, щоб ти захищали волості буде відрізані від цілості українських земель. Тогоюного факту насильного виселення українців з тих відічінних українських областей і поселення на них польських осадників — ніколи не виннаємо. Коли український народ буде вільний, тоді зможемо за ти захищати свої землі і землі іх поляків — так і ми проженемо з Лемківщиною, Холмщиною і Підляшши, польських осадників, інаново заселимо українців, і ти українські західні волості знову будуть наші. Рішучо заявляємо, що ми не хочемо чужих земель, але своїх також нікому ніколи не відступимо.

7) Перестерігаємо польських осадників, щоб вони не оселяються на українських теренах Лемківщини, Холмщини і Підляшши, а не змаймі осади, відокремлені від цілості українських земель. Тогоюного факту насильного виселення українців з тих відічінних українських областей і поселення на них польських осадників — ніколи не виннаємо. Коли український народ буде вільний, тоді зможемо за ти захищати свої землі і землі іх поляків — так і ми проженемо з Лемківщиною, Холмщиною і Підляшши, польських осадників, інаново заселимо українців, і ти українські західні волості знову будуть наші. Рішучо заявляємо, що ми не хочемо чужих земель, але своїх також нікому ніколи не відступимо.

8) Просимо пайщиці репрезентаций українців за океаном, УККА в ЗДА і КУК в Канаді та всі інші українські політичні репрезентанти у всьому світі при кожній нагоді заявляти, що лемківщина, Холмщина і Підляшши були в майбутньому обєднані з Україною.

9) Закликаємо українців, виходців з усіх теренів України, допомагати нам, урядженням західних областей у тому, щоб Лемківщина, Холмщина і Підляшши були в майбутньому обєднані з Україною. Справа тих українських західних областей, це справа не тільки самих уродженців тих земель, а всіх українців, тому всі Українці повинні виступати в їх обороні.

10) Пересиламо ширий привіт та сердечні поздоровлення для старшого покоління лемків-люнієрів за океаном, згуртованих в братній лемківській організації Лемко-Союз та закликамо їх до згоди з співпрацею з Організацією Оборони Лемківщины. Заявляємо, що ми широ праґнемо згади братньої співпраці, а наївчай обєднання обох братніх лемківських організацій, бо ми свідомі того, що ми маємо обєднати досвід в народній роботі лемків-люнієрів, і запал та енергію молодих лемків, та разом, спільно, ми могли багато добре зробити для лемків у краю, за океаном і в цілому світі.

11) Будучи сидомами твої великої користі, яка вийшла б з тієї, співпраці, а головне з обєднання обох лемківських організацій.

(Закінчення на 2-їй стор.)

Ой верше мій верше.
Мій зелений верше.
Юж мі так не буде.
Юж мі так не буде.
Як мі било перше.

Лемківська
народна пісня

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ В ЗДА
І КАНАДІ:

На рік 2.00 дол., на пів року 1.25.
В Австралії 3.50 дол. В усіх інших
країнах світу 2.50 дол.

„ЛЕМКІВСЬКІ ВІСТІ“ - ЛЕМКІВСЬКА НЕЗАЛЕЖНА ГАЗЕТА
ПРИСВЯЧЕНА СПРАВАМ ЛЕМКІВ У КРАЮ

ЗА ОКЕАНОМ І В ЦІЛОМУ СВІТІ.

Появляється раз у місяці.

Видав Організація Оборони Лемківщины — Західна Україна

“LEMKO NEWS“ — MONTHLY NEWSPAPER
DEDICATED TO LEMKO'S AFFAIRS

Published by Organization for Defence of Lemkivshchyna —
West Ukraine

Адреса редакції й адміністрації:

“LEMKO NEWS“

417 NEPPERHAN AVENUE YONKERS, N. Y.

Tel.: YOnkers 9-9755
Second Class Postage Paid at Yonkers, N. Y.

YONKERS, N. Y., NOVEMBER, 1960, No. 11 (29), VOL. III.

ЦІНА 10 ЦЕНТИВ — PRICE 10 CENTS

YONKERS, N. Y., NOVEMBER, 1960, No. 11 (29), VOL. III.

РОЗВАЛ КОЛЛЕКТИВІЗАЦІЇ В ПОЛЬЩІ

З повідомлень польсько-комуністичної преси входить вираз, що ідея колективізації вийшла з-під підлітка

НАРОДНИЙ РІЗЬБАР ЛЕМКІВЩИНИ

У Варшавському „Нашому Слові” з 8 травня цр. поміщені стаття Ірини Добринської про Львова про лемківського народного різьбара Олексу Стецяка, який помер в лютому цр. у Львові на 45 році життя. Рубець тасмини смерті різьбаря у такому молодому віці відслонюєть два багатозначні реченні із цієї статті: „З 1948 року проживав у різних місцях Советського Союзу і в 1955 р. повертається у Львів. В цей час важко хворіс — хвороба легенів”. Відомо, що ці „різні місця Советського Союзу” — це концтабори та заслання в Сибірі, куди москалі запроторили бідного лемківського різьбаря.

Відомий різьбар Олекса Стецяк — пише Ірина Добринська — народився в 1914 р. в селі Вілька, біля Риманова, Спінського повіту на Лемківщині. Батько його Кузьма, добрий рільник, член громадської ради, різьбар та музикант, мав у Вільці гарний будинок та господарство. Мати родом з села Дошина, з дому Храплю, виховала трох синів, з них найстарший був Олекса.

За звичася селян у Вільці, як батько, так і син, займалися різьбленими фігурними композиціями — людей, птахів, коней, вермідей, оленів та ін. Натомість, селяни сусіднього села Балутинці різьбили рослинні композиції у вигляді тарілок, підставок тощо.

Олекса Стецяк почав різьбити з 7-ми років життя, різьбив швидко, вдало і гарно. Спочатку його різьби абувалися за високу ціну від імені батька Кузьми і маючи у покупців значний попит.

В селі Вільці не було школи, неграмотний, кільканадцятілітній Олекса привозив у Риманів та у Сянікі багато прекрасних дерев'яних фігурок, що зображені побуту селин: „Хлопці з катапультою”, „Дід з вязкою дровою”, „Танцюючі дівчата” та інші. Були також тваринні сюжети, як „Боротьба паніків”, „Коні на луці”, „Яструб спіймав здобич” та інші.

Коли у 1935 році побудовано в Балутинці школу, Олекса зачікнів її з дуже добрими оцінками. Ходив він також на вечірні навчання.

Батько, бачачи особливі різьбарські хист сина, його було неопановану вдачу, вислав, як інвалід світової війни, до уряду в Варшаві, щоб прийняли сина Олексу в Краківську академію мистецтв, як „вільний слухач”.

З того часу Олекса різьби багато, привозив у Сянік десятки різьблених виробів, продавав їх прямо на вулиці, або по домах, та інш у Краків. Одною з останніх

STATEMENT REQUIRED BY ACT OF AUGUST 24, 1912, AS AMENDED BY THE ACTS OF MARCH 3, 1933, JULY 2, 1946 AND JUNE 11, 1960 (74 STAT. 208) SHOWING THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, AND CIRCULATION OF

Lenko News published monthly at Yonkers, New York for year 1960

1. The names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher: Organization for Defence of Lemkivshchyna, 86-11-96 St., Woodhaven 21, N. Y. Editor: Stephan Zenecky, 4 Mulberry St., Yonkers, N. Y. Business manager: George Kowalezyk, 97 Elm St., Yonkers, N. Y.

2. The owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual member, must be given).

Name (Membership owned).

3. The known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state) — none.

4. Paragraphs 2 and 3 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting; also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than of a bona fide owner.

5. The average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the 12 months preceding the date shown above was: (This information is required by the act of June 11, 1960 to be included in all statements regardless of frequency of issue) — 3,752.

Stephan Zenecky — Editor.

Swear to and subscribed before me this 26th day of Sept., 1960.

Jacob A. Cantor, Notary Public, N. Y. N. Y. Appointed for Westchester County. Commission expires March 30, 1961.

виставці народної творчості у Львові з скульптурою з глини під підставою „Ведмедиця”. Знесилений хворобою, до останніх днів життя різьбить малі фігури „Ведмедиця” та інші, які продають у Львівському художньому салоні.

У всіх своїх роботах Олекса Стецяк проявив свій власний стиль, його різьби надзвичайно таокоїчні, сміливі, силні у вислові формі, він володіє долотом з геніальнюю майстерністю. Його „Яструб з куркою в кітках”, „Боротьба пінів” — це справжні шедеври долота.

Життєвий шлях Олекси Стецяка твердий, повний невдач та великих сподівань. Талант у него був великий, неповажаний, при тому вдача неорганізована, буйна. Несправжні умови життя та довга, тяжка недуга в самому розвikті життєвих сил не відступили розвинутись ціому майстру долота, що міг би стати в ряді великих мистців України.

19 лютого 1959 р. громадка односельчан лемків — різьбарів проводила Олексу Стецяка на Янівське кладовище у Львові. Хай рідна земля буде Іому

ТЕЛЕПЕНЬКИ „ЛЕМКА ОТ ПРАДІДА”

В „Карпатські Русі” ч. 40 з 7-го жовтня б. р., була поміщена стаття „Бесіди меже країнами”, яку написав якиси „лемко от прадіда”. Читаючи туто допись, таксема настмія, аж я брюх за болів. Автор думав написати історію о том, що відки пиши назви „лемки” та „україни”, а що не знає історії, то з його писання вибра бала велика і смішна телепенка.

Ми не будемо обговорювати цю той довгої статті, бо то засяяли нам барз велико часу і місце в касеті, а покажемо лем пару примірів, що з „лемка от прадіда” таки історія, як ці Ціслака редактор. „Лемко от прадіда” пише, що „лемко” то сама старша історична назва одного из старорусских племен в горах Карпат»...

Відповідам, що назва „лемко” не є сама старша, а сама новіша. В старих літописах записано, що слов'янські племена, які жили в горах Карпатах, називалися „білі хорвати”. Назва „лемко” повстала недавно, якіх стоїть тому назад.

Производим, що назва „лемко” не є сама старша, а сама новіша. В старих літописах записано, що слов'янські племена, які жили в горах Карпатах, називалися „білі хорвати”. Назва „лемко” повстала недавно, якіх стоїть тому назад.

Тут уж барз ясно показалося, який з „лемка от прадіда” історик: з історії знаємо, що Мазепа послі війни зо шведами убіжал из України перед гівном свого народа, то он, и други згадники опинилися в Австрії. В тот час, от розбора Польши, Карпатська Русь в том Галичине и Буковине, принадлежали уж к Австрої...

Іще єдна телепенка: в тот час Карпатська Русь, Буковина і Галичина ще не принадлежали до Австрої з розбора Польщі, як то пише „лемко от прадіда”, бо Австрої дистала toti наші землі аж в 1773 року, то є 64 роки пізніше.

З ПРИНЯТТЯ НА ДОБРІ ЦІЛІ

До Редакції „Лемківських Вісті”, Йонкерс, Н. І.

Хвалю Редакцію:
Прошу помістити на сторінках Вашого цинічного часопису слідує:

„В дні 10. вересня 1960 р. друзі, приятели і знайомі п-ва Хом'яків в Монреалі влаштували їм малу несподіванку із нагоди наступності власної хати. Чисельна тромада наповнила вчительство залю, в якій провела вечір у дружний, родинній атмосфері. Серед зібраніх гостей переведено збирку.

що принесла в сумі 90.00 дол., яку розділено слідуюче:

На будівельний фонд церкви на Віллемарт — 45.00, на розбудову оселі „Верховина”, Монреаль — 35.00, на пресовий фонд „Гомону України” — 5.00, на пресовий фонд „Лемківських Вістей” — 5.00 дол.

П-ву Хом'якам і їхнім дітям бажаємо багато успіхів в житті на користь і славу нашої поневоленої, але нескореної Батьківщини.”

Присутні

БЮРО ВІСИЛКИ ПАЧОК

Крамниця
80 EAST 7th St.
Office
75 EAST 7th St.
NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: OR 4-3930

висилає пачки в Україну, Білорусь і інші республіки ССР. Міто означується тут.

Всі посилки гарантовані.

ВІСИЛКІСМО: мануфактуру, одежду, взуття, скіру, медикаменти, харчі, машини до шиття і т. ін.

З доставкою 5-6 тижнів. — Летунською поштою 8-12 днів.

МАСМО В КРАМНИЦІХ великий вибір товарів по дуже відмінних цінах.

ПРИНІМАСМО замовлення по пошті.

Бюро і крамниці відкриті щоденно від 8 год. рано до 9 вечора, в неділю 9-4.

Даємо фахові поради відносно пачок.

Наш Відділ в Елизабет:

943 ELIZABETH AVE.. ELIZABETH, N. J.

Tel.: ELizabett 4-7608

УВАГА! Хто посилає через нашу фірму готову пачку — даємо в презенті одну хустку. Хто пакувати в нас матеріалів на цілу 44-фунтову посилку — додаємо в презенті один ковінний купон на убрання.

Наша фірма поширилась і ми відчинили ще одну крамницю з ковінними та іншими матеріалами!

8-61.

Микола Гориславський

УКРАЇНСЬКА ФУТРЯНА ФІРМА
МАС НА ВИРОДАЖ

- ФУТРА
 - ЖАКАТИ
 - СТОЛИ
- Приступні Ціни
Догідна Сплата
Відібр і достава на місце.

J. WUJKIW, Inc.
Mfg. Furriers
111 E. 7th St.
NEW YORK 9, N. Y.
Tel. SPring 7-8710

вда. Ми би сго більше образили, якби написали що ви грамотні, і зна історію, бо то більш чиста історія.

Казета с історії, аби з неї читателі навчалися і просвіщалися. А інші читателі навчалися що з „Лемко от прадіда” таки історія, як ці Ціслака редактор. „Лемко от прадіда” пише, що „лемко” то сама старша історична назва одного из старорусских племен в горах Карпат»...

Лемко от Маластова

ЛЕМКО-ПАРК НЕ ПОПЛАЧАТЬСЯ

Як купували Лемко-Парк, то в „Карпатські Русі” Ніколай Ціслаків була інформація великого гаражера, що тобудь барз великий бизнес: юніті будинки застелять старими лемками-пенсіонерами, а кожного тижня на вікенді будуть зійті люди з цілої Америки й Канади на пляжу, а директори будуть лем таїти лопатами згротти.

Погляди людів, підіймали „Карпатські Русі”, купували шерпи, то „бізнес” бив, і директори пластили собі велики пейді. Це ж чужого собі навіяли директора, свярея. Але як перестали люди купувати шерпи, бо побачили, що тобудь цілий Парк перехвалений, не картає тих тисяч, і не приносить тисяч — то бізнес ся вірвал.

Тих пару старих пенсіонерів, же там били півші жити, барз скоро віювали, бо їм казали пластити до 40 таларів на тиждень за їздво і спання, та ще Фрицки гонили їх до роботи. Лем Сокол ще ся там тримат, бо піши для них ружні телепенівки в „Карпатські Русі”, але люди сміють. Раз більше люди пришво на Русала, та й по всьому. Що десь-колись приде дехто посмітрити на Парк в суботу або неділю, то з того великого бізнесу не зроблят, навіт не чим заплатити директорам пейді.

Ще минувшого року хвалилися директори, що на Русала виплатят другій моргедж, а уж друге Русали минуло, юк і треє ся зближат, а моргедж їшо не є відплатений. Видат директори же біда з Парком, же не є з чого виплатити. Видат директори же біда з Парком, же не є з чого виплатити ім пейді — знову просить людей, аби купували ше-

їкто хоче знати, як живуть лемки в краю, за океаном і в цілом світі — передлачує й читає „ЛЕМКІВСЬКІ ВІСТІ” однику лемківську газету в світі, яка пише правду про лемків і Лемківщину!

СМІХОВИНКИ

Пришов сусід до сусіда та й каже:

— Іване, пожич мені коня.

— Не можу сусіде пожичити, бо кінь не є дома.

В ту хвилину, як на біду, в стані заіржав кінь.

— Чого кажеш неправду, Іване, що кінь не є дома — відповів сусід — як він є дома, бо іржить.

Іван образився та й каже:

— Смішний ти чоловік сусіде. Вірши якомусь там дурному коїні, а мені не ймеш вірі.

ЩО ПИШУТЬ ПРО НАШУ ГАЗЕТУ

Високопочесані Панове.

Тут посідаю Вам грошовий переказ на 5 дол., 2 на передплату „Лемківських Вістей” а 3 на пресовий фонд. Жалую що зараз не вислав Вам передплату. Я дуже вдоволені з „Лемківських Вістей”, бо нікото газета так гарно не описує за наші рідні сторони, як „Лемківські Вісті”. На тім кінчило тих пару слів, середно Вам дико за Вашу газету і остаюсь до Вас з працівною пошаною.

Іван Брехун, Торонто, Канада

Дорога Редакцій.

Я, Зрюка Анна, лемкінка од Нового Санчика, посилав Вам предплату на „Лемківські Вісті”, бо я відразу же засіла від цієї газети. Але я не з лемко, я українець з Бойківщини, з Турківського району, близько Лютовиця, на пограниччі Лісівського повіту, але я читаю „Лемківські Вісті”, як мені це відомо.

Анна Зрюка, Барнесберг, Пенсії

буду го читати докла моє житя стане. Шкода же що зо два рази на місяць не приходить. Але і зато я Вам дуже відчінний. Остаюсь з належною пошаною до Вас, живіння лемко.

Петро Малін, з Вислоки Горішні, Саніцького повіту

Хвалю Редакцію „Лемківських Вістей”.

Відновлюю передплату на Вашу часопис „Л. В.” і засіла 3 дол., 2 на передплату а 1 на пресовий фонд. Я не з лемко, я українець з Бойківщини, з Турківського району, близько Лютовиця, на пограниччі Лісівського повіту, але я читаю „Лемківські Вісті”, бо мені Лемківщина так само дорога, як і решта України. Я старий емігрант що сперед 1-го війни, я прибува до Америки ще 1910 р. і тут наявність любити Україну і її народ. Бажаю Вашій газеті доброго успіху, боротися за візволення нашої землі Лемківщини та всього українського народу.

Іван Тарчанин, Бафало.

Приєднані нових передплатників:

Іван Баран, Гамільтон, Канада

Іван Баранік, Джаксон Сіті

Степан Грабар, Перт Амбей

Киріло Гашак, Торонто

Микола Горішній, Джерзі Сіті

Марія Шаффан, Бафало

Іван Нейлко, Бруклін, Неварі

Високопочесані Редакції „Лемківських Вістей”.

На зупинку часопису за рік біжуний. І прошу висилати газету одному з моїх країн, нище по даю нового адресу. А передплату він Вам прише або дасті мені то я вишлю. Постараюсь ще декілька більших предплатників. Якби був кус молодший, то уж білосям постарати про діків більші передплатників, але я уж тепер, при кінці семідесятків, стратив охоту до шкітного Вашого Лемка („Лемківські Вісті”) страшні люблю.

Іван Тарчанин, Бафало.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕС-ФОНД

Поодинокі

Український Робітничий Союз

50 дол., Відділ ООД, Нью-Бранс

25, Д-р М. Г. 10. По 3 дол.: Павло

Романський, Стемфорд, Пасифік Клі

єнчам, Бінгемтон, Марія Гладчук, Чіка

чук, Тома Коллар, Террішіл, Рочестер,

По 1 дол.: Василь Майдзій, Чіка

го, Вільям Шафрі, Бафало, М.

Патріон, Газельбрекст, Микола

Горішній, Джерзі Сіті, Михайл

Лінушак, Глен Оукс, д-р Роман

Борковський, Йонкерс, Іван Мел